

Juli 2022

Bo Jönsson [Dato]

Velkommen

Velkommen til Excel tidsskriftet. Jeg bruger fritiden på at grave i de mange bøger, der står på bogreolen, gennemgår hundredvis af artikler på nettet. Alt sammen med det formål at finde interessante emner inden for Excel.

Det er planen at udgive et eksemplar hver måned. Meget af indholdet i Excel tidsskriftet kan også findes som artikler på hjemmesiden webbojo.dk. Her er de samlet, så indholdet kan printes, hvis man har det bedst med papirudgaven.

Dette nummer

En af de vigtigste nyheder i mange år er de dynamiske array formler. I dette notesæt gennemgås de med flere eksempler.

Andre nyere tiltag er funktionen LAMBDA. Funktionen LAMBDA gør det muligt at oprette brugerdefinerede funktioner. Det har du muligvis tidligere brugt VBA til.

Vi skal også se på funktionen LET. Excel funktionen LET lader dig definere navngivne variable i en formel.

Indhold

Excel LAMBDA funktion3
Syntaks3
Argumenter3
Oprettelse af en LAMBDA-funktion3
Eksempel 1 - grundlæggende eksempel4
Eksempel 2 - kuglevolumen6
Eksempel 3 - tæl ord8
Løs problemet med tomme celler9
Find rækketotaler med LAMBDA11
Generisk formel11
Resumé11
Forklaring11
Med funktionen BYROW11
Med funktionen MPRODUKT12
Alternativt kan bruges SEKVENS12
Excel funktionen LET14
Formål14
Returværdi14
Syntaks14
Argumenter14
Noter14
Vigtige fordele15
Eksempel 115
Eksempel 215
Dynamiske arrayformler i Excel17
Tilgængelighed17
Nye funktioner17
Eksempel17
Overløb - én formel, mange værdier18
Reference for overløb område19
Massiv forenkling19
Den enes magt20
Kædefunktioner20

Medfødt adfærd	21
Alle formler	22
Arrays bliver mainstream	23
Array-operationer bliver vigtige	23
Nye og gamle matrixformler	24
Tegnet @	26
Opsummering	26

Excel LAMBDA funktion

Excel funktionen LAMBDA giver mulighed for at oprette brugerdefinerede funktioner, der kan genbruges i en projektmappe uden VBA eller makroer.

Syntaks

=LAMBDA (parameter; ...; beregning)

Argumenter

parameter - En inputværdi for funktionen.

Beregning - Beregningen, der skal udføres som resultatet af funktionen. Skal være sidste argument.

Noter

LAMBDA-funktionen giver mulighed for at oprette en brugerdefineret funktion i Excel. Når den først er defineret og navngivet, kan en LAMBDA-funktion bruges hvor som helst i en projektmappe. LAMBDAfunktioner kan være meget enkle eller ret komplekse, idet de samler mange Excel-funktioner i én formel. En brugerdefineret LAMBDA-funktion kræver ikke VBA eller makroer.

I computerprogrammering refererer udtrykket LAMBDA til en anonym funktion eller udtryk. En anonym funktion er en funktion defineret uden navn. I Excel bruges LAMBDA-funktionen først til at oprette en generisk (unavngiven) formel. Når en generisk version er blevet oprettet og testet, overføres den til Navnestyringen, hvor den formelt defineres og navngives.

En af de vigtigste fordele ved en brugerdefineret LAMBDA-funktion er, at logikken i formlen kun findes ét sted. Det betyder, at der kun er én kopi af koden, der skal opdateres, når der løses problemer eller opdateres funktionalitet, og ændringer vil automatisk spredes til alle forekomster af funktionen LAMBDA i en projektmappe.

funktionen LET bruges ofte sammen med funktionen LAMBDA. LET giver mulighed for at erklære variabler og tildele værdier i en formel. Dette gør mere komplicerede formler lettere at læse ved at reducere redundant kode. LET-funktionen kan også forbedre ydeevnen ved at reducere antallet af beregninger udført af en formel.

Oprettelse af en LAMBDA-funktion

LAMBDA-funktioner oprettes og fejlsøges typisk i formellinjen i et regneark og flyttes derefter ind i navnehåndteringen for at tildele et navn, der kan bruges hvor som helst i en projektmappe.

Der er fire grundlæggende trin i oprettelsen og brugen af en brugerdefineret LAMBDA-funktion:

- 1. Verificér den logik, du vil bruge, med en standardformel
- 2. Opret og test en generisk (unavngivet) LAMBDA-version af formlen
- 3. Navngiv og definer LAMBDA-formlen med navneadministratoren
- 4. Kald den nye brugerdefinerede funktion med det definerede navn

Eksemplerne nedenfor gennemgår disse trin mere detaljeret.

Eksempel 1 - grundlæggende eksempel

For at illustrere, hvordan LAMBDA virker, lad os da begynde med en meget simpel formel:

=x*y // vi ganger x og y

I Excel vil denne formel typisk bruge cellereferencer som dette:

=A4*B4 // med cellereferencer

D4	~]:[]	$\times \checkmark f_x$ =A4*	B4			
	А	В	С	D	E	F
1						
2						
3	х	У		Almindelig formel	LAMBDA generisk	LAMBDA navngivet
4	2	6		12		
5	4	7		28		
6	6	8		48		
7	8	9		72		
8	10	10		100		
9	12	11		132		
10	14	12		168		
11	16	13		208		
12	18	14		252		
13	20	15		300		
14						
15						

Som du kan se, fungerer formlen fint, så vi er klar til at gå videre til at lave en generisk LAMBDA-formel (unavngivet version). Den første ting at overveje er, om formlen kræver input (parametre). I dette tilfælde er svaret "ja" – formlen kræver en værdi for x og en værdi for y. Når det er fastslået, starter vi med LAMBDA-funktionen og tilføjer de nødvendige parametre til brugerinput:

=LAMBDA(x;y // begynder med inputparametre

Dernæst skal vi tilføje den faktiske beregning, x*y:

=LAMBDA(x; y; x*y)(A4;B4)

Hvis du indtaster formlen på dette tidspunkt, får du en #BEREGN! fejl. Dette sker, fordi formlen ikke har nogen inputværdier at arbejde med, da der ikke længere er nogen cellereferencer. For at teste formlen skal vi bruge en speciel syntaks som denne:

=LAMBDA(x;y;x*y)(A4;B4) // test syntaks

Denne syntaks, hvor parametre angives i slutningen af en LAMBDA-funktion i et separat sæt parenteser, er unik for LAMBDA-funktioner. Dette gør det muligt at teste formlen direkte i regnearket, før LAMBDA'en navngives. I skærmbilledet nedenfor kan du se, at den generiske LAMBDA-funktion i F5 returnerer nøjagtigt det samme resultat som den oprindelige formel i E4:

E4	<u> </u>	$\langle \checkmark f_x $ =LAI					
	А	В	С	D	E	F	
1							
2							
3	х	у		Almindelig formel	LAMBDA generisk	LAMBDA navngivet	
4	2	6		12	12		
5	4	7		28	28		
6	6	8		48	48		
7	8	9		72	72		
8	10	10		100	100		
9	12	11		132	132		
10	14	12		168	168		
11	16	13		208	208		
12	18	14		252	252		
13	20	15		300	300		
14							
15							

Vi er nu klar til at navngive LAMBDA-funktionen med Navnestyring. Først skal du kopiere formlen uden at inkludere testparametrene i slutningen. Åbn derefter Navnestyring med genvejen Ctrl + F3, og klik på Nyt.

Navnestyring					? ×
<u>N</u> yt	Rediger	Slet			<u>F</u> ilter ▼
Navn	Værdi		Refererer til	Omfang	Kommentar
Refererer til:					1
					Luk

Indtast navnet "XGY" i dialogboksen Nyt navn, lad Omfang være indstillet til Projektmappe, og indsæt den formel, du kopierede, i inputområdet "Refererer til". (Tip: Brug tabulatortasten til at navigere til feltet "Refererer til").

Nyt navn		?	×
<u>N</u> avn:	XGY		
Omfang:	Projektmappe	\sim	
Kommentar:			^
			×
Refererer til:	=LAMBDA(x;y;x*y)		1
	ОК	Ann	uller

Sørg for, at formlen begynder med et lighedstegn (=). Nu hvor LAMBDA-formlen har et navn, kan den bruges i projektmappen som enhver anden funktion. I billedet nedenfor er formlen i F4, kopieret ned:

=XGY(A4;B4)

Skærmbilledet nedenfor viser, hvordan det ser ud i projektmappen:

F4 \checkmark : \checkmark f_x			Y(A4;B4)			
	А	В	С	D	E	F
1						
2						
3	х	У		Almindelig formel	LAMBDA generisk	LAMBDA navngivet
4	2	6		12	12	12
5	4	7		28	28	28
6	6	8		48	48	48
7	8	9		72	72	72
8	10	10		100	100	100
9	12	11		132	132	132
10	14	12		168	168	168
11	16	13		208	208	208
12	18	14		252	252	252
13	20	15		300	300	300
14						

Den nye brugerdefinerede funktion returnerer det samme resultat som de to andre formler.

Eksempel 2 - kuglevolumen

I dette eksempel konverterer vi en formel til at beregne rumfanget af en kugle til en brugerdefineret LAMBDA-funktion. Den generelle Excel-formel til beregning af rumfanget af en kugle er:

=4/3*PI()*A1^3 // rumfanget af en kugle

hvor A1 repræsenterer radius. Skærmbilledet nedenfor viser denne formel i aktion:

B4	✓ : >	< \[_4/3*P	()*A4^3						
	А	В	С	D	Е	F	G	Н	1
1									
2									
3	Radius	Rumfang							
4	10	4.189			/		\searrow		
5	20	33.510					\backslash		
6	30	113.097			<		~~~, \		
7	40	268.083		Į.	0	0'		4	_
8	50	523.599						$V = \frac{1}{3}\pi r^3$	5
9	60	904.779					\sim	_	
10	70	1.436.755							
11	80	2.144.661				1			
12	90	3.053.628							
13	100	4.188.790							
14									
10									

Bemærk, at denne formel kun kræver et input (radius) for at beregne rumfanget, så vores LAMBDAfunktion behøver kun én parameter (r), som vises som det første argument. Her er formlen konverteret til LAMBDA:

=LAMBDA(r;4/3*PI()*r^3) // generisk lambda

Tilbage i regnearket har vi erstattet den originale formel med den generiske LAMBDA-version. Bemærk, at vi bruger testsyntaksen, som giver os mulighed for at benytte A4 til radius:

Resultaterne fra den generiske LAMBDA-formel er nøjagtig de samme som den originale formel, så det næste trin er at definere og navngive denne LAMBDA-formel med Navnestyringen, som forklaret ovenfor. Navnet, der bruges til en LAMBDA-funktion, kan være et hvilket som helst gyldigt Excel-navn. I dette tilfælde vil vi navngive formlen "SfæreRumfang".

Tilbage i regnearket har vi erstattet den generiske (unavngivne) LAMBDA-formel med den navngivne LAMBDA-version og indtastet A4 for r. Bemærk, at resultaterne returneret af den tilpassede SfæreRumfang-funktion er nøjagtig de samme som tidligere resultater.

B4	→ : >	⟨√ ƒx =Sfære	Rumfang(A4)					
	А	В	С	D	Е	F	G	Н
1								
2								
3	Radius	Rumfang						
4	10	4.189			/			
5	20	33.510					\setminus	
6	30	113.097			<			
7	40	268.083		l l	0	0'		4 -
8	50	523.599						$V = \frac{1}{3}\pi r^3$
9	60	904.779					\sim	
10	70	1.436.755						
11	80	2.144.661				1		
12	90	3.053.628						
13	100	4.188.790						
14			. +					

Eksempel 3 - tæl ord

I dette eksempel vil vi oprette en LAMBDA-funktion til at tælle ord. Excel har ikke en funktion til dette formål, men du kan tælle ord i en celle med en brugerdefineret formel baseret på funktionerne LÆNGDE og ERSTAT som dette:

=LÆNGDE (FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE (A2))-LÆNGDE (UDSKIFT (A2; ";"))+1

Her er formlen i aktion i et regneark:

B2	B2 \vee : $\times \checkmark f_{x}$ =Lengde(FJern.overflødige.BLANKe(A2))-Lengde(UdSKif(A2;**,**))+1						
	A	В					
1	Tekst	Antal ord					
2	Video er en kraftfuld metode til at understrege dine ideer.	10					
3	Når du klikker på Onlinevideo, kan du indsætte integreringskoden for den video, du vil tilføje.	15					
4	Du kan også skrive et nøgleord, hvis du vil søge online efter en video, der passer bedst til dit dokument	20					
5	I Word finder du design med sidehoveder, sidefødder, følgebreve og tekstfelter, der passer til hinanden, så dine dokumenter kan se professionelle ud.	22					
6	Du kan f.eks. tilføje matchende forside, overskrift eller margentekst.	9					
7	Klik på Indsæt for at vælge mellem elementerne i de forskellige gallerier.	12					
8		1					
9	Når du klikker på Design og vælger et nyt tema, ændres billeder, diagrammer og SmartArt-grafik, så de passer til dit nye tema.	22					
10	Når du anvender typografier, ændres dine overskrifter til at matche det nye tema.	13					
11	Spar tid i Word med nye knapper, der vises, når du har brug for dem.	15					
12							

Bemærk, at vi får et forkert resultat på 1, når formlen møder en tom celle (A8). Vi behandler dette problem nedenfor.

Denne formel kræver kun ét input, som er den tekst, der indeholder ord. I vores LAMBDA-funktion vil vi navngive dette argument "tekst". Her er formlen konverteret til LAMBDA:

=LAMBDA(tekst;LENGDE(FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE(A2))-LENGDE(UDSKIFT(A2;"";""))+1)

Bemærk "tekst" vises som det første argument, og beregningen er det andet og sidste argument. I billedet nedenfor har vi erstattet den originale formel med den generiske LAMBDA-version. Bemærk, at vi bruger testsyntaksen, som giver os mulighed for at benytte B5 til tekst:

```
=LAMBDA(tekst;LÆNGDE(FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE(A2))-LÆNGDE(UDSKIFT(A2;" ";""))+1)(A2)
```

B2	\sim \pm $\times \sim f_x$ =LAMBDA(tekst;LENGDE(FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE(A2))-LENGDE(UDSKIFT(A2;****)))+1)(A2)		
	A	В	
1	Tekst	Antal ord	
2	Video er en kraftfuld metode til at understrege dine ideer.	10	
3	Når du klikker på Onlinevideo, kan du indsætte integreringskoden for den video, du vil tilføje.	15	
4	Du kan også skrive et nøgleord, hvis du vil søge online efter en video, der passer bedst til dit dokument	20	
5	I Word finder du design med sidehoveder, sidefødder, følgebreve og tekstfelter, der passer til hinanden, så dine dokumenter kan se professionelle ud.	22	
6	Du kan f.eks. tilføje matchende forside, overskrift eller margentekst.	9	
7	Klik på Indsæt for at vælge mellem elementerne i de forskellige gallerier.	12	
8		1	
9	Når du klikker på Design og vælger et nyt tema, ændres billeder, diagrammer og SmartArt-grafik, så de passer til dit nye tema.	22	
10	Når du anvender typografier, ændres dine overskrifter til at matche det nye tema.	13	
11	Spar tid i Word med nye knapper, der vises, når du har brug for dem.	15	
12			

Resultaterne fra den generiske LAMBDA-formel er de samme som den originale formel, så næste trin er at definere og navngive denne LAMBDA-formel med Navnestyringen, som forklaret tidligere. Vi vil navngive denne formel "OrdOptælling".

Nedenfor har vi erstattet den generiske (unavngivne) LAMBDA-formel med den navngivne LAMBDA-version og indtastet A2 for tekst. Bemærk, at vi får nøjagtig de samme resultater.

BZ	✓ :: X < Jx = ordoptælling(AZ)	
	A	В
1	Tekst	Antal ord
2	Video er en kraftfuld metode til at understrege dine ideer.	10
3	Når du klikker på Onlinevideo, kan du indsætte integreringskoden for den video, du vil tilføje.	15
4	Du kan også skrive et nøgleord, hvis du vil søge online efter en video, der passer bedst til dit dokument	20
5	I Word finder du design med sidehoveder, sidefødder, følgebreve og tekstfelter, der passer til hinanden, så dine dokumenter kan se professionelle ud.	22
6	Du kan f.eks. tilføje matchende forside, overskrift eller margentekst.	9
7	Klik på Indsæt for at vælge mellem elementerne i de forskellige gallerier.	12
8		1
9	Når du klikker på Design og vælger et nyt tema, ændres billeder, diagrammer og SmartArt-grafik, så de passer til dit nye tema.	22
10	Når du anvender typografier, ændres dine overskrifter til at matche det nye tema.	13
11	Spar tid i Word med nye knapper, der vises, når du har brug for dem.	15
12		

Formlen, der bruges i Navnestyringen til at definere OrdOptælling, er den samme som ovenfor uden testsyntaksen:

```
=LAMBDA(tekst;LÆNGDE(FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE(A2))-LÆNGDE(UDSKIFT(A2;"";""))+1)
```

Løs problemet med tomme celler

Som nævnt ovenfor returnerer formlen ovenfor et forkert resultat på 1, når en celle er tom. Dette problem kan løses ved at erstatte +1 med koden nedenfor:

```
=LÆNGDE (FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE (A2)) -LÆNGDE (UDSKIFT (A2;"
";"")) + (LÆNGDE (FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE (A2)) >0)
```

For at opdatere den eksisterende navngivne LAMBDA-formel skal vi igen bruge navneadministratoren:

- 1. Åbn Navnestyringen.
- 2. Vælg navnet " OrdOptælling" og klik på "Rediger".
- 3. Erstat koden "Refererer til" med denne formel:

```
=LAMBDA (tekst; LÆNGDE (FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE (A2))-LÆNGDE (UDSKIFT (A2;" ";""))+ (LÆNGDE (FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE (A2))>0))
```

Når Navnestyringen er lukket, fungerer OrdOptælling korrekt på tomme celler, som det ses nedenfor:

$\begin{bmatrix} B2 & v \end{bmatrix} \vdots \\ \times & \sqrt{fx} \end{bmatrix} = OrdOptelling(A2)$									
	A	В							
1	Tekst	Antal ord							
2	Video er en kraftfuld metode til at understrege dine ideer.	10							
3	Når du klikker på Onlinevideo, kan du indsætte integreringskoden for den video, du vil tilføje.	15							
4	Du kan også skrive et nøgleord, hvis du vil søge online efter en video, der passer bedst til dit dokument	20							
5	I Word finder du design med sidehoveder, sidefødder, følgebreve og tekstfelter, der passer til hinanden, så dine dokumenter kan se professionelle ud.	22							
6	Du kan f.eks. tilføje matchende forside, overskrift eller margentekst.	9							
7	Klik på Indsæt for at vælge mellem elementerne i de forskellige gallerier.	12							
8		0							
9	Når du klikker på Design og vælger et nyt tema, ændres billeder, diagrammer og SmartArt-grafik, så de passer til dit nye tema.	22							
10	Når du anvender typografier, ændres dine overskrifter til at matche det nye tema.	13							
11	Spar tid i Word med nye knapper, der vises, når du har brug for dem.	15							
12									

Bemærk: ved at opdatere koden én gang i Navnestyringen, opdateres alle forekomster af OrdOptællingformlen på én gang. Dette er en vigtig fordel ved brugerdefinerede funktioner, der er oprettet med LAMBDA – formelopdateringer kan administreres ét sted.

Find rækketotaler med LAMBDA

J2	\sim : $\times \sim f_x$ =BYROW(data;LAMBDA(rækken;SUM(rækken)))										
	А	В	С	D	E	F	G	Н	I	J	
1	Ву	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag	Søndag		Total	
2	København	171	467	433	140	322	143	202		1878	
3	Odense	293	287	245	102	338	351	457		2073	
4	Århus	139	192	304	110	211	121	440		1517	
5	Esbjerg	257	280	151	457	446	184	455		2230	
6	Ålborg	362	382	103	314	258	488	397		2304	
7	Randers	495	149	478	175	263	291	235		2086	
8	Silkeborg	315	275	398	476	416	442	128		2450	
9											

Generisk formel

=BYROW (område;LAMBDA (række;SUM (række)))

Resumé

For at få en matrix af rækketotaler baseret på række af numeriske værdier, kan du bruge en formel baseret BYROW-funktion sammen med funktionerne LAMBDA og SUM. I det viste eksempel er formlen i J2:

=BYROW(data;LAMBDA(rækken;SUM(rækken)))

hvor data er det navngivne område B2:H8. Resultatet er en matrix med syv summer, en for hver række i området, som det ses i kolonne J.

Bemærk: I ældre versioner af Excel kan du bruge MPRODUKT-funktionen, som forklaret nedenfor.

Forklaring

I dette eksempel er målet at returnere en matrix med syv subtotaler, én for hver af byerne nævnt i kolonne A. Tallene, der skal summeres, er indeholdt i data, som er det navngivne område B2:H8. Dette er et eksempel på en opgave, hvor målet er at skabe en matrix af summer i stedet for en enkelt sum. Vi kan ikke bruge en funktion som SUM alene, fordi SUM vil aggregere resultater og returnere en enkelt værdi. I artiklen nedenfor ser vi på to tilgange, en baseret på BYROW-funktionen og en baseret på MMULTfunktionen.

Med funktionen BYROW

I Excel 365 er den mest ligetil måde at generere subtotaler for hver række på med BYROW-funktionen. Formålet med BYROW er at behandle data på en "rækkevis" måde. For eksempel, hvis BYROW får et array med 7 rækker, vil BYROW returnere enkelt array med 7 resultater. I det viste eksempel er formlen i J2:

=BYROW(data;LAMBDA(rækken;SUM(rækken)))

Beregningen udført på hver række leveres af en brugerdefineret LAMBDA-funktion, som skal returnere et enkelt resultat for hver række. I dette eksempel summerer LAMBDA-funktionen, der bruges i BYROW, hver række således:

LAMBDA(rækken;SUM(rækken)) // summer hver række

Resultatet er en række af summer, én pr. række, der løber ind i området J2:J8. Dette resultat er fuldt ud dynamisk. Hvis dataværdierne ændres, eller hvis dataområdet udvides eller trækkes sammen, opdateres outputtet fra BYROW efter behov. Selvom dette eksempel omhandler totaler, kan det samme mønster bruges til at beregne andre oplysninger om rækker, herunder max, min, gennemsnit osv. som dette:

=BYROW(data;LAMBDA(rækken;MAKS(rækken))) // maks =BYROW(data,LAMBDA(række,MIN(række))) // min =BYROW(data,LAMBDA(række,MIDDEL(række))) // gennemsnit

Med funktionen MPRODUKT

En anden måde at løse dette problem på er med MPRODUKT-funktionen, som udfører matrixmultiplikation. MPRODUKT tager to arrays, array1 og array2, her skal gælde, at antallet af kolonner i array1 er det samme som antallet af rækker i array2. Den resulterende matrix vil have samme antal rækker som den første matrix og det samme antal kolonner som den anden matrix. MPRODUKT-formlen ser sådan ud:

=MPRODUKT(--data; TRANSPONER((KOLONNE(data)^0)))

Det første array er simpelthen alle værdier i området data, det navngivne område B2:H8:

```
=MPRODUKT (--data
```

For at beskytte mod tomme celler, som vil få MPRODUKT til at vise #VÆRDI! fejl, bruger vi en dobbelt negativ (--) for at tvinge eventuelle tomme celler til at være nul.

Dernæst skal vi oprette array2. Det første array indeholder 7 kolonner, så vi skal bruge det andet array, der skal indeholde 7 rækker. Vi ønsker kun en enkelt kolonne med resultater, så det andet array skal være 7 rækker gange 1 kolonne (7 x 1). Fordi vi ikke ønsker at ændre nogen værdier, bør arrayet kun indeholde tallet 1 (dvs. multipliering med 1 ændrer ikke den oprindelige værdi). Array2 genereres med TRANSPONERfunktionen og KOLONNE-funktionen som dette:

TRANSPONER((KOLONNE(data)^0)

Selvom den er lidt kryptisk, er denne syntaks ovenfor en smart måde at udføre opgaven på. Funktionen KOLONNE returnerer en 1 x 7 matrix af kolonnenumre:

KOLONNE(data) // returnerer {2,3,4,5,6,7,8}

Dernæst opløftes disse tal til nul'te potens med eksponentoperatoren (^), hvilket skaber en 1 x 7 matrix af 1ere:

KOLONNE(data)^0) // returnerer {1,1,1,1,1,1,1}

Og TRANSPONER-funktionen vender arrayet fra 1 x 7 til 7 x 1:

TRANSPONER({1;1;1;1;1;1}) // returnerer {1;1;1;1;1;1;1}

Resultatet afleveres til MPRODUKT-funktionen som array2. MPRODUKT-funktionen udfører derefter matrixmultiplikation med de to arrays og returnerer en subtotal for hver række:

```
=MPRODUKT(--data; {1;1;1;1;1;1;1})
```

returnerer arrayet:

{1878;2073;1517;2230;2304;2086;2450}

Disse værdier returneres til celle J2 og overføres til området J2:J8.

Alternativt kan bruges SEKVENS

En anden måde at konstruere array2 inde i MPRODUKT er med SEKVENS-funktionen som denne:

=MPRODUKT(--data; SEKVENS(KOLONNER(data);1;1;0))

Denne formel fungerer på samme måde, men array2 oprettes med funktionen SEQUENCE direkte:

SEKVENS(KOLONNER(data);1;1;0) // returnerer {1;1;1;1;1;1;1;

Bemærk, at vi bruger funktionen KOLONNER til at fortælle SEKVENS, hvor mange rækker der skal oprettes (7).

Excel funktionen LET

D2	\checkmark : $\times \checkmark f_x$ =LET(datoer;SEKVENS(B2-B1+1;1;B1;1);FILTRER(datoer;UGEDAG(datoer;2)<6))										
	А	В	С	D	E	F					
1	Start	01-02-2022		Datoer							
2	Slut	18-02-2022		01-02-2022							
3				02-02-2022							
4				03-02-2022							
5				04-02-2022							
6				07-02-2022							
7				08-02-2022							
8				09-02-2022							
9				10-02-2022							
10				11-02-2022							
11				14-02-2022							
12				15-02-2022							
13				16-02-2022							
14				17-02-2022							
15				18-02-2022							
16											

Excel LET-funktionen lader dig definere navngivne variable i en formel. Der er to primære grunde til, at du måske ønsker at gøre dette:

- 1) For at forbedre ydeevnen ved at eliminere overflødige beregninger og
- 2) For at gøre mere komplekse formler nemmere at læse og skrive.

Formål

Tildel variabler i formlen

Returværdi

Normalt formelresultat

Syntaks

=LET(navn1, værdi1, [navn2/værdi2], ..., resultat)

Argumenter

navn1 – Første navn, der skal tildeles. Skal begynde med et bogstav.

værdi1 – Værdien eller beregningen, der skal tildeles til navn 1.

navn2/værdi2 – [valgfrit] Andet navn og værdi. Indtastet som et par argumenter.

resultat – En beregning eller en variabel, der tidligere er beregnet.

Noter

funktionen LET lader dig definere navngivne variable i en formel. Der er to primære grunde til, at du måske ønsker at gøre dette:

1) for at forbedre ydeevnen ved at eliminere overflødige beregninger og

2) for at gøre mere komplekse formler nemmere at læse og skrive.

Når en variabel er navngivet, kan den tildeles en statisk værdi eller en værdi baseret på en beregning. Formlen kan derefter referere til en variabel ved navn så mange gange som nødvendigt, mens værdien af variablen kun er defineret ét sted.

Variabler navngives og tildeles værdier i par, adskilt af semikolon (navn1;værdi1;navn2;værdi2 osv.). LET kan håndtere op til 126 navn/værdi-par, men kun første navn/værdi-par er påkrævet. Omfanget af hver variabel er den aktuelle LET-funktion og indlejrede funktioner nedenfor. Det endelige resultat er en beregning eller en variabel, der tidligere er beregnet. Resultatet fra LET vises altid som det sidste argument til funktionen.

De navne, der bruges i LET, skal begynde med et bogstav og skelner ikke mellem store og små bogstaver. Du kan bruge navne, der indeholder tal som "værdi1", "værdi2" osv., men navne som "AB1" og "AB2" vil mislykkes, fordi Excel vil fortolke navnene som en cellereference. Mellemrumstegn og tegnsætningssymboler er ikke tilladt i navne, men understregningstegnet (_) kan bruges.

LET-funktionen kombineres ofte med LAMBDA-funktionen som en måde at gøre en kompleks formel nemmere at bruge. LAMBDA giver mulighed for at navngive en formel og genbruge den i et regneark som en brugerdefineret funktion.

Vigtige fordele

LET-funktionen giver tre vigtige fordele:

- 1. **Klarhed** navngivning af variabler brugt i en formel kan gøre en kompleks formel meget lettere at læse og forstå.
- 2. **Forenkling** at navngive og definere variabler kun ét sted hjælper med at eliminere redundans og de fejl, der opstår ved at have den samme kode mere end ét sted.
- 3. Ydeevne eliminering af redundant kode betyder samlet set mindre beregningstid, da dyre beregninger kun behøver at forekomme én gang.

Eksempel 1

Nedenfor er den generelle formel for funktionen LET med en variabel:

=LET(x;100;x+1) // returnerer 101

Med en anden variabel:

=LET(x;100;y;50;x+y) // returnerer 150

Efter at x og y er blevet erklæret og tildelt værdier, returnerer beregningen i det 5. argument 150.

Eksempel 2

En hovedfordel ved LET-funktionen er forenkling ved at eliminere redundans. For eksempel viser skærmbilledet ovenfor en formel, der bruger SEQUENCE-funktionen til at generere alle datoer mellem 1. maj 2020 og 15. maj 2020, som derefter filtreres af FILTER-funktionen til kun at inkludere ugedage. Formlen i E5 er:

```
=LET (datoer; SEKVENS (B2-B1+1; 1; B1; 1); FILTRER (datoer; UGEDAG (datoer; 2) < 6))
```

Det første argument erklærer variablen datoer, og det andet argument tildeler output fra SEKVENS til datoer:

=LET(datoer;SEKVENS(B2-B1+1;1;B1;1)

Bemærk, at start- og slutdatoerne kommer fra henholdsvis cellerne B1 og B2. Når **datoer** er blevet tildelt en værdi, kan den bruges i den endelige beregning, som er baseret på funktionen FILTRER:

FILTRER(datoer;UGEDAG(datoer;2)<6)) // filtrer weekender fra</pre>

Bemærk **datoer** bruges to gange: én gang med FILTRER og en gang med funktionen UGEDAG. I første omgang overføres de rå datoer fra SEKVENS til funktionen FILTRER som det array, der skal filtreres. I andet tilfælde overføres datoerne fra SEKVENS til funktionen UGEDAG, som kontrollerer for ugedage (dvs. ikke lørdag eller søndag). Resultatet fra UGEDAG er den logik, der bruges til at filtrere de originale datoer.

Uden funktionen LET ville SEKVENS skulle vises to gange i formlen, begge gange med den samme (redundante) konfiguration. Funktionen LET tillader, at funktionen SEKVENS kun vises og konfigureres én gang i formlen.

Dynamiske arrayformler i Excel

Dynamiske arrays er den største ændring af Excel-formler i årevis. Måske den største forandring nogensinde. Dette skyldes, at dynamiske arrays nemt lader dig arbejde med flere værdier på samme tid i en formel. Denne artikel giver et overblik med flere eksempler.

Den vigtigste fordel ved dynamiske arrays er evnen til at arbejde med flere værdier på samme tid i en formel. Dette er en stor opgradering og velkommen forandring. Dynamiske arrays løser nogle virkelig svære problemer i Excel og vil fundamentalt ændre den måde, regneark er designet på. Når du først har set, hvordan de fungerer, vil du aldrig vende tilbage.

Tilgængelighed

Dynamiske arrays og de nye funktioner nedenfor er kun tilgængelige Excel 365 og Excel 2021. Excel 2019 og tidligere tilbyder ikke dynamiske array-formler. For nemheds skyld bruger jeg "dynamiske arrays" (Excel 365) og "tidligere Excel" (2019 eller tidligere) til at skelne mellem versioner nedenfor.

Nye funktioner

Som en del af den dynamiske array-opdatering indeholder Excel nu 8 nye funktioner, som direkte udnytter dynamiske arrays til at løse problemer, der traditionelt er svære at løse med konventionelle formler:

Funktion	Formål
FILTRER	Filtrer data og returner matchende poster
SLUMPMATRIX	Generer matrix af tilfældige tal
SEKVENS	Generer matrix af sekventielle numre
SORTER	Sortér område efter kolonne
SORTER.EFTER	Sorter området efter et andet område eller array
ENTYDIGE	Udtræk unikke værdier fra en liste eller et område
XOPSLAG	Moderne erstatning for VLOOKUP
XSAMMENLIGN	Moderne erstatning for funktionen SAMMENLIGN

Bemærkninger:

- XOPSLAG og XSAMMENLIGN var ikke med i den oprindelige gruppe af nye dynamiske arrayfunktioner, men de kører godt sammen med den nye dynamiske array-motor. XOPSLAG erstatter LOPSLAG og tilbyder en moderne, fleksibel tilgang, der udnytter arrays. XSAMMENLIGN er en opgradering af SAMMENLIGN-funktionen, der giver nye muligheder til INDEX og SAMMENLIGN formler.
- 2. Funktionen LET er nu også en del af de nye dynamiske array-funktioner.
- 3. Flere funktioner er på vej.

Eksempel

Før vi går i detaljer, lad os så først se på et simpelt eksempel. Nedenfor bruger vi den nye funktion ENTYDIGE til at udtrække unikke værdier fra området B5:B15 med en enkelt formel indtastet i D2:

D2	v : >	< <i>fx</i> =ENTYD	DIGE(A2:A10)	
	А	В	С	D
1	Farve	Dato		Farver
2	Rød	01-08-2022		Rød
3	Grøn	06-08-2022		Grøn
4	Blå	10-08-2022		Blå
5	Gul	11-08-2022		Gul
6	Grøn	13-08-2022		Orange
7	Blå	18-08-2022		
8	Rød	19-08-2022		
9	Orange	24-08-2022		
10	Gul	29-08-2022		
11				

=ENTYDIGE(A2:A10) // returnerer unikke værdier i A2:A10

Resultatet er en liste over de fem unikke farver, som optræder i A2:A10.

Som alle formler opdateres ENTYDIGE automatisk, når data ændres. Nedenfor er Gul i A10 erstattet Violet. Resultatet fra ENTYDIGE inkluderer nu Violet:

J17	✓] : [>	$\langle \checkmark f_x$			
	А	В	С	D	
1	Farve	Dato		Farver	
2	Rød	01-08-2022		Rød	
3	Grøn	06-08-2022		Grøn	
4	Blå	10-08-2022		Blå	
5	Gul	11-08-2022		Gul	
6	Grøn	13-08-2022		Orange	
7	Blå	18-08-2022		Violet	
8	Rød	19-08-2022			
9	Orange	24-08-2022			
10	Violet	29-08-2022			
11					

Overløb - én formel, mange værdier

I dynamisk Excel vil formler, der returnerer flere værdier, "overløber" disse værdier direkte i regnearket. Dette vil umiddelbart være mere logisk for formelbrugere. Det er også en fuldt dynamisk adfærd - når kildedata ændres, vil overløb resultater straks opdateres.

Det rektangel, der omslutter værdierne, kaldes "overløbs området". Du vil bemærke, at overløbs området har en særlig fremhævelse. I eksemplet med ENTYDIGE ovenfor er overløbs området D2:D7.

Når data ændres, vil overløbs området udvides eller trække sig sammen efter behov. Du kan muligvis se nye værdier tilføjet, eller eksisterende værdier forsvinde. På denne måde er et overløbs området et slags nyt dynamisk område.

I tidligere Excel kan du derimod se flere resultater returneret af matrixformlen i formellinjen, hvis du bruger F9 til at inspicere formlen. Medmindre formlen er indtastet som en flercellet matrixformel, vises kun én værdi i regnearket. Denne adfærd har altid gjort matrixformler svære at forstå. Overløb gør matrixformler mere intuitive.

Bemærk: når overløb er blokeret af andre data, vil du se en #OVERLØB-fejl. Når du har gjort plads til overløbs området, overløbes formlen automatisk.

Reference for overløb område

For at henvise til et overløbs område skal du bruge et hash-tegn (#) efter den første celle i området. For at referere til resultaterne fra ENTYDIGE-funktionen ovenfor, skal du f.eks. bruge:

=D2# // refererer ENTYDIGE resultater

Dette er det samme som at henvise til hele overløbs området, og du vil se denne syntaks, når du skriver en formel, der refererer til et komplet overløbs område.

Du kan føre en reference for et overløbs område direkte ind i andre formler. For at tælle antallet af farver returneret af ENTYDIGE kan du f.eks. bruge:

=TÆLV(D2#) // antal unikke farver

F2	v : >	$\langle \checkmark f_x \rangle$ =tælv(D2#)				
	А	В	С	D	Е	F	
1	Farve	Dato		Farver		Antal	
2	Rød	01-08-2022		Rød		6	
3	Grøn	06-08-2022		Grøn			
4	Blå	10-08-2022		Blå			
5	Gul	11-08-2022		Gul			
6	Grøn	13-08-2022		Orange			
7	Blå	18-08-2022		Violet			
8	Rød	19-08-2022					
9	Orange	24-08-2022					
10	Violet	29-08-2022					
11							

Når overløbs området ændres, vil formlen afspejle de seneste data.

Massiv forenkling

Tilføjelsen af nye dynamiske matrixformler betyder, at visse formler kan forenkles drastisk. Her er et par eksempler:

• Udtræk og angiv unikke værdier

- Tæl unikke værdier
- Filtrer og udtræk poster
- Uddrag delvise sammenligninger

Den enes magt

En af de mest kraftfulde fordele ved tilgangen "én formel, mange værdier" er mindre afhængighed af absolutte eller blandede referencer. Da en dynamisk matrixformel overløber resultater i regnearket, forbliver referencer uændrede, men formlen genererer korrekte resultater.

For eksempel, nedenfor bruger vi FILTRER-funktionen til at udtrække poster i gruppen "Afdeling". I celle E2 indtastes en enkelt formel:

```
=FILTRER(A2:C8;A2:A8="Alfa") // referencerne er relative
```

E2	E2 \checkmark : $\times \checkmark f_x$ =FILTRER(A2:C8;A2:A8="Alfa")								
	А	В	С	D	E	F	G		
1	Afdeling	Område	Værdi		Afdeling	Område	Værdi		
2	Alfa	Øst	34		Alfa	Øst	34		
3	Beta	Vest 25			Alfa Øst		13		
4	Beta	Vest	27		Alfa	Vest	34		
5	Alfa	Øst	13						
6	Beta	Øst	39						
7	Beta	Vest	20						
8	Alfa	Vest	34						
9									

Bemærk, at begge områder er ulåste relative referencer, men formlen fungerer perfekt.

Dette er en stor fordel for mange brugere, fordi det gør processen med at skrive formler meget enklere. Et andet godt eksempel, kan du se i multiplikationstabellen længere nede.

Kædefunktioner

Ting bliver virkelig interessante, når du kæder mere end én dynamisk array-funktion sammen. Måske vil du sortere de returnerede resultater efter ENTYDIGE? Nemt. Indsæt bare funktionen ENTYDIGE i funktionen SORTER på denne måde:

D2	→ : >	$\times \checkmark f_x$ =sorter(entydige(A2:A10))						
	А	В	С	D				
1	Farve	Dato		Farver				
2	Rød	01-08-2022		Blå				
3	Grøn	06-08-2022		Grøn				
4	Blå	10-08-2022		Gul				
5	Gul	11-08-2022		Orange				
6	Grøn	13-08-2022		Rød				
7	Blå	18-08-2022		Violet				
8	Rød	19-08-2022						
9	Orange	24-08-2022						
10	Violet	29-08-2022						
11								

Som før, når kildedata ændres, vises der automatisk nye unikke resultater, pænt sorteret.

Medfødt adfærd

Det er vigtigt at forstå, at dynamisk array-adfærd er medfødt og dybt integreret. Når en formel returnerer flere resultater, overføres disse resultater til flere celler i regnearket. Dette inkluderer ældre funktioner, der ikke oprindeligt er designet til at arbejde med dynamiske arrays.

For eksempel, i tidligere Excel, hvis vi giver funktionen LÆNGDE en række tekstværdier, vil vi se et enkelt resultat. I dynamisk Excel, hvis vi giver LÆNGDE-funktionen en række værdier, vil vi se flere resultater. Billedet nedenfor viser den gamle adfærd til venstre og den nye adfærd til højre:

G2	✓ : X	$\checkmark f_x$ =LÆNG	GDE(E2:E4)					
	А	В	С	D	E	F	G	
1	Afdeling		Antal tegn		Afdeling		Antal tegn	
2	Alfa		4		Alfa		4	
3	Beta				Beta		4	
4	Gamma				Gamma		5	
5								
6	Tidligere Exc	el			Dynamisk	Excel		
7								
0								

Dette er en meget stor ændring, der kan påvirke alle slags formler. For eksempel er funktionen LOPSLAG designet til at hente en enkelt værdi fra en tabel ved hjælp af et kolonneindeks. Men i dynamisk Excel, hvis vi giver LOPSLAG mere end ét kolonneindeks ved hjælp af en arraykonstant som denne:

```
=LOPSLAG("København"; F5:H7; \{1 \setminus 2 \setminus 3\}; 0)
```

F2	\sim : $\times \checkmark f_x$ =LOPSLAG("København";F5:H7;{1\2\3};0)											
	А	В	С	D	E	F	G	Н				
1												
2	København					København	А	500				
3												
4	By	Afdeling	Værdi			By	Afdeling	Værdi				
		Alucing	Vaciai			Dy.	Alucing	værui				
5	København	A	500			København	A	500				
5 6	København Odense	A B	500 750			København Odense	A B	500 750				
5 6 7	København Odense Århus	A B A	500 750 200			København Odense Århus	A B A	500 750 200				
5 6 7 8	København Odense Århus	A B A	500 750 200			København Odense Århus	A B A	500 750 200				

Med andre ord, selvom LOPSLAG aldrig blev designet til at returnere flere værdier, kan det nu gøre det takket være den nye formelmotor i den dynamiske Excel.

Alle formler

Bemærk endelig, at dynamiske arrays fungerer med alle formler, ikke kun funktioner. I eksemplet nedenfor indeholder celle C5 en enkelt formel:

=A2:A11*B1:K1

Resultatet løber ind i et 10 gange 10 område, der omfatter 100 celler:

B2	~	$ \times \sqrt{j} $	fx =A2:A:	11*B1:K1								
	А	В	С	D	Е	F	G	Н	I	J	K	L
1		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
2	1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
3	2	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	
4	3	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	
5	4	4	8	12	16	20	24	28	32	36	40	
6	5	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	
7	6	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	
8	7	7	14	21	28	35	42	49	56	63	70	
9	8	8	16	24	32	40	48	56	64	72	80	
10	9	9	18	27	36	45	54	63	72	81	90	
11	10	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	
12												
13												

Hvis tallene i intervallerne A2:A11 og A2: B1:K1 i sig selv er dynamiske arrays (dvs. oprettet med SEKVENS-funktionen), kan overløbs referenceoperatoren bruges på denne måde:

=A2#*B1# // returnerer samme 10 x 10 matrix

Arrays bliver mainstream

Med udrulningen af dynamiske arrays vil ordet "array" dukke op meget oftere. Faktisk kan du se "array" og "område" bruges næsten i flæng. Du vil se arrays i Excel omgivet af krøllede parenteser som dette:

```
{1\2\3} // vandret array
{1;2;3} // lodret array
```

Array er et programmeringsudtryk, der refererer til en liste af elementer, der vises i en bestemt rækkefølge. Grunden til, at arrays dukker op så ofte i Excel-formler, er, at arrays kan udtrykke værdierne i en række celler.

Array-operationer bliver vigtige

Da dynamiske Excel-formler nemt kan arbejde med flere værdier, bliver matrixoperationer vigtigere. Udtrykket "array-operation" refererer til et udtryk, der kører en logisk test eller matematisk operation på et array. For eksempel tester udtrykket nedenfor, om værdier i A2:A7 er lig med "København".

D2	✓ : ×	/ <i>fx</i> =A2:A7=	"København"		
	А	В	С	D	
1	Ву	Værdi		Test	
2	København	28		SAND	
3	Odense	23		FALSK	
4	København	24		SAND	
5	Ålbor	42		FALSK	
6	København	40		SAND	
7	Odense	13		FALSK	
8					

=A2:A7="København" // By = "København"

fordi der er 6 celler i A2:A7, er resultatet 6 SAND/FALSK-værdier i en matrix:

```
{SAND;FALSK;SAND;FALSK;SAND;FALSK}
```

Matrixoperationen nedenfor kontrollerer for værdier større end 25:

=B2:B7>25 // værdier > 25

Den endelige array-operation kombinerer første opgave og anden opgave i et enkelt udtryk:

=(A2:A7="København")*(B2:B7>25)

H2	H2 \vee : $\times \sqrt{f_x}$ =(A2:A7="København")*(B2:B7>25)									
	А	В	С	D	Е	F	G	Н	I.	
1	Ву	Værdi		Test 1		Test 2		Test 1 og T	est 2	
2	København	28		SAND		SAND		1		
3	Odense	23		FALSK		FALSK		0		
4	København	24		SAND		FALSK		0		
5	Ålbor	42		FALSK		SAND		0		
6	København	40		SAND		SAND		1		
7	Odense	13		FALSK		FALSK		0		
8										

Bemærk: Excel tvinger automatisk værdierne SAND og FALSK til 1 og 0 ved en matematikoperation.

For at bringe dette tilbage til dynamiske matrixformler i Excel, viser eksemplet nedenfor, hvordan vi kan bruge nøjagtig den samme matrixoperation inde i FILTRER-funktionen som inkluderingsargumentet:

D2	∨ : × √ f_x =FILTRER(A2:B7;(A2:A7="København")*(B2:B7>25))					
	А	В	С	D	E	
1	Ву	Værdi		Ву	Værdi	
2	København	28		København	28	
3	Odense	23		København	40	
4	København	24				
5	Ålbor	42				
6	København	40				
7	Odense	13				
Q						

FILTRER returnerer de to poster, hvor By = "København" og værdi > 25.

Nye og gamle matrixformler

I den dynamiske Excel er der ingen grund til at indtaste matrixformler med Ctrl + Shift + Enter. Når en formel oprettes, kontrollerer Excel, om formlen muligvis returnerer flere værdier. Hvis det er tilfældet, vil den automatisk blive gemt som en dynamisk matrixformel, men du vil ikke se krøllede parenteser. Eksemplet nedenfor viser en typisk matrixformel indtastet i dynamisk Excel:

F1	v]:	$\times \checkmark f_x$ =MA	AKS(B2:B8-C2:C8)			
	A	В	С	D	E	F
1	Dag	Afdeling 1	Afdeling 2		Maks	118
2	Mandag	54	77		Min	-74
3	Tirsdag	75	90			
4	Onsdag	131	171			
5	Torsdag	83	157			
6	Fredag	200	82			
7	Lørdag	76	94			
8	Søndag	136	71			
9						

Hvis du åbner den samme formel i en tidligere Excel, vil du se krøllede parenteser:

F1	F1 \checkmark : $\times \checkmark f_x$ {=MAKS(B2:B8-C2:C8)}					
	А	В	С	D	Е	F
1	Dag	Afdeling 1	Afdeling 2		Maks	118
2	Mandag	54	77		Min	-74
3	Tirsdag	75	90			
4	Onsdag	131	171			
5	Torsdag	83	157			
6	Fredag	200	82			
7	Lørdag	76	94			
8	Søndag	136	71			
9						

Hvis du går den anden vej, når en "traditionel" matrixformel åbnes i dynamisk Excel, vil du se de krøllede parenteser i formellinjen. For eksempel viser skærmen nedenfor en simpel matrixformel i en tidligere Excel:

C2	✓ : >	< 🗸 fx {=ELL	ER(A2:A11=5)}
	А	В	С
1	Værdi		Resultat
2	1		SAND
3	2		
4	3		
5	4		
6	5		
7	6		
8	7		
9	8		
10	9		
11	10		
12			

Men hvis du indtaster formlen igen uden ændringer, fjernes de krøllede parenteser, og formlen returnerer det samme resultat:

C2	v : >	$\langle \checkmark f_x = ELL$	ER(A2:A11=5)
	А	В	С
1	Værdi		Resultat
2	1		SAND
3	2		
4	3		
5	4		
6	5		
7	6		
8	7		
9	8		
10	9		
11	10		
12			

Konklusionen er, at matrixformler indtastet med Ctrl + Shift+ Enter (CSE) stadig fungerer for at opretholde kompatibilitet, men du bør ikke have behov for at indtaste arrayformler med CSE i dynamisk Excel.

Tegnet @

Med introduktionen af dynamiske arrays vil du se @-tegnet forekomme oftere i formler. Tegnet @ muliggør en adfærd kendt som "implicit skæringspunkt". Implicit skæring er en logisk proces, hvor mange værdier reduceres til én værdi.

I tidligere Excel er implicit skæring en tavs adfærd, der bruges (når det er nødvendigt) til at reducere flere værdier til et enkelt resultat i én celle. I dynamisk Excel er det typisk ikke nødvendigt, da flere resultater kan vises i regnearket. Når det er nødvendigt, aktiveres implicit skæringspunkt manuelt med tegnet @.

Når du åbner regneark, der er oprettet i en ældre version af Excel, kan du muligvis se @-tegnet tilføjet automatisk til eksisterende formler, der har potentialet til at returnere mange værdier. I tidligere Excel vil en formel, der returnerer flere værdier, ikke overløbes i regnearket. Tegnet @ fremtvinger den samme adfærd i dynamisk Excel, så formlen opfører sig på samme måde og returnerer det samme resultat, som den gjorde i den originale Excel-version.

Med andre ord tilføjes @ for at forhindre, at en ældre formel overløber med flere resultater i regnearket. Afhængigt af formlen kan du muligvis fjerne @-tegnet, og formlens opførsel ændres ikke.

Opsummering

- Dynamiske arrays vil gøre visse formler meget nemmere at skrive.
- Du kan nu let filtrere matchende data, sortere og udtrække unikke værdier med formler.
- Dynamiske array-formler kan kædes (indlejres) for at udføre ting som filtrering og sortering.
- Formler, der returnerer mere end én værdi, overløbes automatisk.
- Det er ikke nødvendigt at bruge Ctrl + Shift + Enter ved indtastningen af en matrixformel.

Dynamiske arrayformler i Excel

• Dynamiske matrixformler er kun tilgængelige i Excel 365.

Stikord

#BEREGN!	4
#VÆRDI!	12
BYROW	11
Dynamiske arrayformler	17
ERSTAT	8
FALSK	24
FJERN.OVERFLØDIGE.BLANKE	8
KOLONNE	12
kuglevolumen	6
Kædefunktioner	20
LAMBDA	3
LET	3
LOPSLAG	21

LÆNGDE	8
MPRODUKT	12
Navnestyringen	9
Overløb	19
parameter	7
SAND	
SEKVENS	12
TRANSPONER	12
TÆLV	19
UDSKIFT	8
UGEDAG	
VBA	3